

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, November' 30 dikán, 1824.

P o r t u g a l l i a.

Az a' Katona Hirdetés, mellyről közelébb költ Ujságunkban Portugallia alatt emlékeztünk, illy szavakból áll: —

„Ő Felsőége a' Király a' mi Fejedelmünk, megparancsolta, hogy a' Lisbonai őrző seregnek 's a' Királyi palota' őrzőjének adassék tudtokra, hogy melly nagyon megelegetett légyen ő Felsőége azzal a' fenyték tartással, mellyet ők a' tegnapéjjel eléfordult történetek' alkalmatosságával kimutattak, valamint szintén és nem kevesebbé azzal a' sietéssel is, mellyel ők, tisztjeiknek parancsolataikat a' közönséges csendességnek fenntartására nézve végrehajtották, a' melly csendességet néhány személyek, kik azon formaruhára, mellyet viselni szerencséjük van, érdemtelnek, a' magok átkozottságoknak megfelelő dühösséggel megzavarni iparkodtak, 's illy módon azon dicsősségszomjúzó embereknek alacsony eszközeikké lettek, kik a' magok kétségbeesett célzásaiknak végrehajtására akár melly eszközökkel élni nem átallanak.

„Király Ő Felsőége a' maga ármádájának szeretete és hűséges hajlandósága, valamint szintén azon becsületes gondolkodás felől, melytől a' tiszték lelkesítettnek, belső képpen meg van győzöttetve, és ezen gondolkodás, a' melly minden Portugallus szívekben mélyen meg van gyökeresedve, minden faktzióknak mesterkedéseiket, akár melly nemüek légyenek is, és akár melly kelepceket hányjanak is el, semmivé teszi; a' mint is hogy azo-

kat, kik egy illy nemes Hivatalnak legelső és legfontosabb virtusáról a' vak és kénytelenítő engedelmisségről lemondván, magokat mesterkedésekbe avatják, 's a' Fejedelem' személye eránt' álnok tiszteletet színlenek, míg azonban annak ország-lását gyalázzák 's thronusa ellen öszszesküvéseket főznek, nem egyéb hanem mocsok és gyalázat várják.

„A' Fejedelmi méltóság megoszthatatlan és egyedül csak a' Király' személyéhez van csatoltatva, a' kitől minden más Méltóságok eredeteiket veszik, és a' ki eránt minden ő alattvalóji, akár melly magass és megkülömböztetett rangal birjanak is, egyenlő engedelmisséggel tartoznak viseltetni. Minden cselekedet, a' melly ezen mértéksinortól eltávozik, bűnös; rébellio, a' melly elkerülhetetlenül a' Monarkhiának semmivétetődésére viszen. Ez az a' tudomány, mellyet a' tisztéknek az alattoklévők' elméjébe beverni szükséges, mint hogy ők csak így tellyesítik kötelességeiket.

„Király Ő Felsőége úgy találta a' dolgot, hogy a' seregek ezen meggyőződéstől általjarattatva vagynak, 's ámbár tellyességgel semmit se' kételkedik affelől, hogy más hasonló esetekben is és az országnak minden részein fekvő katonaság hasonló példát fogna mutatni, csakugyan még is azon kívánságtól lelkesítettik Ő Felsőége, hogy az a' példa, mellyet a' Lisbonai őrző sereg mutatott, minden fegyveres seregnél kihirdettessék. Ezen példának hűséges követtetése által az ő Felsőege atyai Ország-lása nem soká meg fog erős-

sítottani, ki is a' maga Királyi jó akaratjával semmire egyébre nem, hanem csupan csak a' Portugallusok' boldogittatására czéloz. —

„Kijött a' Hadi Ministeriumból Oct. 25-kén. Aláírta —

„Gróf Sub-Serra.

Spanyol Ország.

Micsoda lábon álljon most Spanyol Országban a' csendesség, megítélhetni azon Proklamátzióból, mellyet Sir Juan Downie (azon Generális, a' ki Ferdinándus Királyt, midőn a' Revolúziósok Kadixba vitték, Sevillában azoknak kezéből kiszabadítani iparkodott), mostanában Andalusiai második Kommandása nevezetvén ezen tartománynak lakásaihoz bocsátott:

„A' mi hazánkból elkergettetett Fejetlenség' vad barátjai, a' magok, rabszolgai és tirannussági állapotnak elhozására czélzó plánumaikról még telyességgel le nem mondottak egészen. Látók miképpen csóválták Tarifa' kőfalain egygyik kezekkel a' magok zászlójokat, 's a' másikban ugyan akkor azon lánczokat, mellyekre a' lefolyt esztendőben a' Spanyol hős nemzetet tették vala, 's azon vas pálczát, melly alatt azt egy ideig tartották, mutatták néki. Az a' Vulkan, melyből a' revolúzió származott, még nem aludt-ki; ismét kiütéssel fenyegetődzik, hogy a' maga láva-árjával (tűz moslékjával) eltemessen bennünket.

„Legnagyobb vígyázat, iparkodás, 's leghathatósabb eszközöknek elővétetése kívántatnak arra, hogy Királyunkat, Hazánkat, és polgári 's politikai lételünket a' revolúziósoknak átkozott támadásai ellen bátorságba helyheztethessük. Nagy sokaságú Spanyolokat éget az a' szent gyűlölség, mellyel ők a' Státusokat fölforgató princzipiumok eránt lelkesítettnek, 's a' magok erős karjaikat az illy princzipiumoknak kiirtatására elszánják.

Ki tiltja-meg nekünk, hogy ezen inas erős karokat fölfogyverkeztessük 's belőlök olly megvehetetlen bástyákat csináljunk, melly a' Státus' békességéért és bátorságaért kezessegül szolgáljanak. Minden Spanyol a' Királyi Önkéntvállalkozó katonaságra függeszze figyelmét, ki csak hazaja' boldogságát valósággal szívében viseli. Ők lesznek a' magok testi erejek által minden Demagogusok (nép-gondolkodású emberek) esztelen plánumaiknak megölő eszközeik; 's egyszersmind Eurapat is megfogják tanítani arra a' hajlandóságra, melly a' Spanyol nemzetnek véghetetlen többségét lelkesítette.

„Sevilla tartományának, Kadixnak, 's a' Gvadaluivir' bal partja felől lévő vidékeknek népeik! én a' ti segedelmetekhez folyamodok azon dicsősséges de terhes dolognak végrehajtásában, mellyet a' ti Országlószéktek réam bízott. Egygyesítsük iparkodásainkat, hogy eme' nagy lelkű seregeket kiállithassuk, organizálhassuk. Néktek, kik, valamint én is, tanúji valatok azon szám nélkül való inségeknek, a' mellyeket Spanyol ország szenvedett, semmi sem fog igen nehezen esni annak meggátlására, hogy ezen inségek többé soha elé ne kerüljenek.

„Csatoljátok hozzám magatokat, 's nyerjük-meg egygyütt azon dicsősséget, hogy szeretetünknek három tárgyai úgy mint a' Vallás, a' Király, és Haza eránt, illy nagy szolgálatot mutattunk. Költ Sevillában October' 1-ső napján, Királyunk Szabadulásának ezen emlékezetes és dicsősséges napján. Éljen a' Religió! Éljen a' Király! Éljenek a' Royálisták! —“

„Juan Donnie.

Észak Amerika.

A' szerencsétlen volt Császárnak és volt Ex-Császárnak Iturbidének utolsó szempillantatairól következő érzékenyítő környül-

állásokat bocsátott közre az El-Sol nevű Mexikói Ujság: —

„Ámbár Iturbide azon szempillantattól fogva, hogy Generális Garza öt fogságra vitte vala, legkisebbnyire se kétkedhetett volna az eránt, hogy próbatétele egészen semmivé lett, csakugyan még is nagy alhatatosságot 's elmebéli csendességet mutatott ő, 's telyességgel nem látszott még csak gyanítani is, a' mi rajta történt. Julius 19-kén délutáni 5 órakor tudtára adatván néki Generális Garza egy tiszt által, hogy még azon napon készittse hozzá magát a' halálhoz, ennek hallására nagyon elszörnyülködött 's esdeklett, hogy megölettetése csak adig halasztódjék, míg az Országlószék' határozása a' fő városból oda (Padillába) megérkezik; de nem lett kérelmének semmi foganatja. Generális Garza tudtára adatta néki, hogy nincsen hatalma arra, hogy ezen időhaladást megengedhesse, és ő kénytelen az elejébe szabadott rendelést még ezen napon végre hajtani. Ezt hallván Iturbide azonnal hozzá kezdette magát a' halálhoz készíteni; meggyont; a' gyonást a' Tamaulipasi tartomány Congressusának egygyik pap tagja, Gutierrez, fogadta-el tőlle.

„Az executio azon napon estvéli 6 órakor ment véghez a' vásáros piaczon; hova azon 60 katonák, kiket G. Garza magával oda vitt vala, kiállottak. A' nép legmélyebb helgatással nézte a' dolgot. Iturbide egy pohár vizet kért utolsó szempillantatja előtt, 's annak megivása után térdre esett, 's a' katonasághoz szollván, annak a' magok előljáróji eránt az engedelmességet jóvallotta 's kötelességeinek hűséges telyesítését tanácslotta, 's végezetre azt az utolsó kérelmét jelentette, hogy az ő ámbár illy nagyon gyalázatos megbüntetését úgy nézzék, mint a' melly egyedül csak az ő személyét az ő familiáját pedig tellyességgel nem érdekelné. Utolsó szavai ezek voltak: kívánnya, hogy az ő

megölettetése a' nemzetnek hasznára valjon. Végezvén ezen szavait, 's a' kommandírozó tiszt, a' lövésre jelt adván, Iturbide azon szempillantatban a' földre esett — 's a' testét a' katonák felvévén a' közellévő templom mellé egy házhoz betették 's a' következő napon tisztességesen eltemették.

„Az alatt míg Padillában ezek folytak, az Iturbide' felesége két fijaival, két papi személyektől kísértetve, a' hajóról Soto la Marinához kiszállott, 's néhány ládát oda kihordatott, a' mellyek részint olly Proklamátziókkal, mellyekben a' volt megírva, hogy Európában a' Szent Szövetség Amerika ellen micsoda határozással legyen, részint a' Püspökökhöz 's Consistoriumokhoz szolló Cirkulárekkel 's egyéb efféle írásokkal voltak tele. Találtatnak ugyan ezen ládákban továbbá, egy Csaszari gazdag palást, külömbkülömb formaruhák, kereszték, Czímerek, 's egyéb effélék.

Mihelyest az Iturbide agyonlövettetése Soto la Marinába megérkezett, a' Spring nevű Anglus hajó, a' melly Iturbidét 's familiáját ide hozta vala, a' vasmacska köteleket nagy hirtelenséggel elvagdalta, 's onnét mindenestül fogva, a' mi még a' hajón találtatott elevezett; az Iturbide' özvegye pedig egy Amerikai hajóra ülven, az Egygyesült Státusok' földjére evezett-el 's a' Lonisianai partra szállott-ki.

Londonban az Eclipse nevű Ujság a' maga November' 15-kén délutáni 5 órakor kiadott másodikszi levelét illy szavakon kezdvén: — „Nagyon fontos és rendkívül való történet! az Ex-Császár Iturbide, még életben van! — azután így folytatja szavait:

„Egy valaki öt ezer font Sterlingeket (ötven ezer forintokat) tett-le a' Loyd kávéházában olly ajánlással, hogy ő akarkivel 100 fontban fogad ötért, abba, hogy

Iturbide , kiről a' mondatik', hogy Uj-Spanyol országban agyon lövettetett volna, a' jövő esztendőben Mártziusnak 30-dik napja előtt ismét ki fog a' világ' piaczára állani. A' letett 5000 font Sterlingek zálogképpen szolgálnak a' nevezett kávéházban azoknak, a' kik fogadni akarnak, hogy annál bátrabban fogadhassanak.“ — Az Eclipse nagyon titkolódzó hangon beszéll erről a' legalább még most csupa találó mesének látszó fogadás-ajánlásról; hanem titkolódása mellett is érhetőleg kimond annyit, hogy az ő kezében olly tudósítások találatnak, a' mellyek szerint csak kétségesíteni is alig lehet azt, hogy Iturbide az ő úgy mondatott megölettetése után következett napon még életben volt.

Azt is jelenti Neu-Yorki Ujságlevelek után ugyan ezen Eclipse, hogy az Uj-Spanyol országgi nép nem Generális Bravót, hanem Vittoriát választotta a' maga Elöl-ülőjévé.

Ugyan ezen Ujság erősíti továbbá, hogy a' Ferroli és Korunnai kikötőhelyekből minden órán egy Spanyol expeditzió fog elevezni Uj-Spanyol ország felé, a' melly onnét 5000 embereket viszen ide annak meghódoltatására, a' kik között 1000 lovasok találatnak. Irja ezen Ujság, hogy Mexikónak mostani állapotja olyan, hogy ezen expeditziónak szerencsés kiütését kétségesíteni se' lehet, 's illy megjegyzést teszen szavai után: — „Némelleyek, úgy mond, tréfát üznek a' Spanyol országlószékkal ezen expeditzióra nézve, mint ha bizony ezen Országlószék nem volna abban az állapotban, hogy az ezen expeditzióhoz kívántató költséget felhajthassa: hanem a' kik így gondolkodnak, talám nem tudják azt, hogy Don Xavier de Burgos, a' Spanyol Király Párisban lévő Ágense, már jó summát etküldött innét Madridba a' maga Udvara számára, a' végre, hogy ezen expeditziót útnak készithesse.“

Hogy az itt említett expeditziót valódiképpen útnak indítani szándékszik a' Spanyol Országlószék, nem lehet kétségesíteni mint hogy a' Londoni Kurir is nyilvánossággal erősíti: hogy az ezen expeditzióhoz kívántató Spanyol hajók, úgy mint egy fregát, két korvették, 's három szállító hajók Kadiksból eveztek Ferrolhoz és Korunnához a' hol legnagyobb sietséggel készittetnek a' kivevezéshöz, 's fegyveres népet is vesznek-fel és visznek Amarikába. Csak a' seregnék nagyságát nem határozza-meg a' Kurir, de a' helyet arról emlékezik meghatározott módon, hogy a' mondott expeditzió Amerika' csúcsa mellett, a' Horn nevű fok mellett, fog elevezni, 's eszserént kiszállhat Chili' és Peru' partjaira is.

D é l i A m é r i k a.

Már több izben említették az Ujságlevelek, hogy Bolívar egyéb segítő seregeken kívül Panamából is 3500 emberekből álló segítséget várt, a' melly seregnék hajókon kellett Porto-bellóbol a' Panama keskeny földje' napkeleti partjára vitetni, onnét ezen keskeny (valami 15 mértföldnyi) de még eddig egészen járatlan földön által Panamához menni, 's innét ismét hajókon folytatni utját Guayaquil felé. Most ekképpen ír egy Anglus tiszt, a' ki Columbiai szolgálaton lévén most éppen ezen fenn-említett seregnél vitézkedik, annak utazásáról:

A' Limoni tenger öböl (melly az Északi Amerikát Déli Amerikától elválasztó Chagres vagy Chagra vizének torkától napkelet felé 10 Anglus mértföldnyire esik) Sept. 5-dik napján: —

„A' mi expeditziónk a' Commodor Daniels vezérlése alatt szerencsésen megérkezett ide. Ezen öböl senki előtt nem volt még eddig esmeretes; minekelőtte mi most ide beveztünk volna, a' mi jó Com-

modorunk, ki egy legnagyobb buzgósággal bíró ember, ezen öblöt a' maga tulajdon felvígyázása alatt két egész napokig vizsgálta, 's azt alkalmasnak találta arra, hogy abba egy nagy hajós sereg bátorsággal bevezhessen 's benne megférhessen; a' melly vizgálat után mi itt szerencsésen kikötöttünk.

„Az ezen öböl' szomszédságaiban találtató vidék nem egyéb hanem csak egy nagy térség, a' mellyet járhatatlan Cocus erdők borítanak-be. De a' melly erdőn Bolívar előre, három hónapok alatt, egy olly útat vágatott számunkra, a' melynek kilencz Anglus mértföld a' hossza 's szélessége akkora, hogy egymásmellett négy emberek mehessenek. Ezen útnak segedelmével tizenöt Anglus mértföldnyi utazás után Panamába lehet érkezni. Ezen munka, tudniillik ezen útnak csináltatása, már csak azon tekintetben is nagyon fontos és nevezetes, hogy a' két nagy tengerek' összezsatoltatásának kezdetet adott.

„A' mi seregünk 3500 emberekből áll, 's mihelyest ide kiszállottunk, innét haladék nélkül tovább indultunk Panama felé. A' vezérünk Oberster Manega, nagyon derék ember; a' második vezérünk pedig Oberstlieutenánt Broke Young. Bolívarnak a' volt meghatározott kívánsága, hogy a' Columbiai szolgálaton lévő Anglus tisztek, az ő mostani táborozásában mind véle legyenek, mellyre nézve nem hibázunk ha azt mondjuk, hogy valamint az az indulat, a' melly ezen sereget lelkesíti, úgy maga a' sereg is, másoknak példaadásul szolgálhatnak, hova járul, hogy Oberstl. Young Úr olly különös és ritka engedelmet is kapott, hogy ezen sereghez minden másod rangú fő tiszteket maga válogathasson-ki. Minekelőtte útnak indultunk volna, valamint a' tisztek úgy a' közlegények is fél esztendőre való fizetést és három rendbéli ruházatot kaptak.

Nagy Britannia.

A' Garrat nevű Londoni új Lord Májort (Polgármestert) Nov. 9-kén avatták-bé hivatalába nagyon fényes pompával. Reggel harangok' zúgása jelentette a' következő pompát. Az uczák, mellyeken a' kíséző sereg elment dugva tele voltak emberekkel. A' proczessiót gazdag reggeli falatozáson kezdette-el a' sereg a' város' házánál, a' melly itt Mansionhouse név alatt esmeretes, 's azután a' Blackfriars nevű hídnál az aranymívesek' gazdag hajójára felülvén, muzsika szó mellett evezett, ezen esmeretes nemzeti énekléssel: Isten tartsd-meg a' Királyt! A' Tamesis vize' két partjain, hol a' felülés esett, ágyúk' dörgése hasogatta a' levegőt. Az evezés Whitehallig tartott. Minthogy az idő is kedvezett, a' viz' színét számtalan csajkák fedték-be, mellyekben vígadozó sokaság ült. Whitehálnál, hol a' proczessió kiszállott, hasonló trombita harsogás és ágyúzás által köszöntetett az innepi sereg; 's a' Kincstár' tudós Báróji, hivatali ruházatban 's szokott czerimoniával fogadták és köszöntötték ő Uraságát, a' Lord Májort. Innét hasonló pompával történt a' város házához való visszavezés, minek utánna a' Bírakat's egyéb fő személlyeket ő Urasága a' szokott nagy vendégségre meghívta.

Azon gőz-puskáról, mellyet Perkins nevű Úr talált-fel, a' melyről már több versben emlékeztek, az Ujságlevelek, most az egygyik ismét emlékeztvén, ezeket írja: —

„Mikor ezen puskával az első próbát tették, egy minútum alatt 400—500 golyóbist lőttek-ki belőlle, úgy pedig, hogy a' golyóbisok, mind egyenként mentek-ki abból, és olly nagy erővel, hogy azon vastáblán, a' melly 100 lépésre állott, a' réálövetett golyóbisok egészen ellapultak, 's ez az erő, mint a' feltalálója erőssíti, még nagyobb grádicsra is emeltethetik.

Most egy olly 4 fontos ágyút készít Perkins Úr, a' mellyet két ló könnyen vonhat, 's a' hozzá kívántató töltés is nagyon kevés lesz, mint hogy egy font földszénnel annyit akar tenni Perkins Úr, mint a' mennyit 4 font ágyúzópórral tenni lehet. A' mi az ezen új módi ágyúval való bánás módjának sebes voltát, illeti, ez olly nagy, hogy semmi most szokásban lévő, effélével, össze nem hasonlittathatik. Egy gőz-ágyúból könnyen ki lehet tíz golyóbist löni az alatt, míg a' puskaporos ágyúból egygyet. E' mellett az az elsőbbsége is meg van a' gőz-ágyúnak, hogy soha ki nem tétetődik azon veszedelemnek, hogy széllyel szakadjon. Igen tanult ágyúzók tiszték kinyilatkoztatták, hogy ők 10 ilyen ágyúval megfelelnek 200 közönséges ágyúnak. Ahoz értő hajós tiszték pedig azt erőssítik, hogy ők egy olly hajóval, melynek 6 gőz-ágyúji lesznek, megfételnek egy 74 ágyús eddig módiban volt hajónak. Azt is erőssíti Perkins Úr, hogy még most csak elgondolni se' lehet azt a' sok hasznot, melly az ágyúzási állapotra ezen gőz-hajónak haszonra leendő fordittatásából háromlani fog. Semmit nem lehet példának okáért affelől kételkedni, hogy ezen találmány szerént olly ágyú készíttethetik, a' mellyel egy 2000 fontos golyóbist Doveről Calaishez lehessen vetni, a' melly várak 7 Francia mértföldnyire vagynak egymástól. Így a' váraknak minden eddig való oltalmazó eszközei semmit érők lennének ennekutánna, ha az ostromló illy retentő ostrommal élne, hogy tudniillik egész várakat néhány mértföldnyi távolságról összeágyuzhatna. Azt mondják, hogy az Orosz Császár ágyúzók és indzsiner tiszték küldött Angliába, hogy Perkins úrral beszéljenek.

Azon ebédről, mellyet a' feljebb irt Londoni Új-Lordmájor a' maga beiktatásakor adott, azt írják, hogy 400 tál valóóságos békatekenyő-leves, 800 szárnyas állat, 100 sódor, 100 tál rostélyos pe-

csenye, 500 pástétom, több mint 10,000 féle sütemény, 's az utolsó csemegék között 300 ananás figuráltak a' táblákon. Az eledlek' ritkaságáról ítélni lehet affelől is, hogy a' boros butéliák melly nagy számmal lehettek jelen; Bordeaux, Madera, Porto, Xéres, 's Rénusi, voltak bőségesen.

Orosz Birodalom.

A' Petersburgból Nov. 9-dikén indult tudósítások szerént, a' Császár 4-dikben szerencsésen vissza érkezett az útozásból és a' Zarskojeselói kastélyba szállott be. — Mária Nagy Herczegasszony és Férje a' Weimári Nagy örökös-Herczeg 's a' leányai Gatsinába az Özvegy Császárné őszi residentziájába megérkeztek.

Midőn a' Császár ezen utjában az Oremburgi vidékeken Zlatustnál eljött, az ott találtató ércz-olvasztó hutákat 's fegyverfabrikát is megszemlélte, 's egyéb ritkaságok között 49 termés arany darabokat mutattak elé Ő Felségének, a' mellyeket mostanság ástak-ki. Az után az Ispotályt is meglátogatta Ő F.ge, 's minden legapróbb környülállásokat szemügyre venni méltóztatott. Az onnét fél óra távolságra lévő Tzarowo Alexandrowszky nevű bányánál is mutattak elé Ő Cs. Felségének egy azon napon talált 8 fontos és 7 tetrész termés arany darabot, mellyet a' Császár a' maga úti szekérébe tetetvén, annak a' ki találta, 500 Rúbelt ajándékozott, a' Direktort pedig a' S. Anna második rendű keresztjével tisztelte-meg. — Az arany fővenyet, mellyet ezen helyen tulajdon kezével ástott-ki, és a' mívszereket is, mellyekkel dolgozott Ő F.ge, eltették örök emlékezetül.

Francia Ország.

Az a' Papavoine nevű ember, kire még ma is csak gyanú van, hogy ő öl-

te volna meg a Vincennesi erdőben a két gyermeket, a fogházban is megmagyarázhatatlan csint tett. A szoba ajtaját, melyben ült, Nov. 17-dikén kinyitotta a gondviselő, hogy kevéssé kiszellőztesse. Papavoine egyedül lenni szemlélvén magát egy szomszéd szobába lopodzott által, a hol valami vétkos ifjak tartattak, 's éppen ekkor falatoztak, 's ő az egygyiknek néki esvén, kezéből a kést kiragadta, 's ugyan ezen gyermekén, a ki valami 11 vagy 12 esztendősen lehet, három sebet ejtett, t. i: egygyet az ábrázatján, kettőt a testének alsóbb részén. Már most újabb vizsgálat alá vették a bűnöst.

P r u s z s z i a.

A Hamburgi ujságlevelekben illy tudósítás olvastatik Branschweigból N. 13-dikéről: — „A Francia ujságok indulatos deklamatiókra fakadtak azért, hogy a Prusszus Országlószék 's Német Szövetség' kivánságára, a Párisi Tudós és Professor Cousin, a Német Országgi titkos mesterkedésekben való munkás részesüléssel vádoltatván, Dresdában elfogattatott, 's onét ki is adatott. Ezen deklamálások alig láttatnak csak méltók is lenni a megczafoltatásra. Az eleintén még kétségesített, de már telyes világosságra jött Német országgi titkos revolúziós mesterkedések, egész Német Ország' fennálló országlási systemája ellen intéztettek és így nem csak általjában az Országlószékek egygyütt vétetve, hanem különösen is mindenik, bír azzal a jussal sőt köteleztetik is az illy mesterkedések ellen szükséges eszközöket elé venni, 's ők erre magokat különösen is elkötelezték. A Német Szövetség' vidékei ezen tekintetben csak egy egészet tesznek. A ki ezt bűnös czélzással megtámadja, az az egésznek ellensége, 's mind csak egy akár mellyiknek Országlószéke kellien ki a bűnös ellen, mint hogy a

tett bűn valamint ez egész ügy különkülön mindenik ellen van intéztetve. Mennyiben illethesse Professor Cousin urat a vád, az a további vizsgálódásokból fog ki látszani; erről még most nincs mit szólni.“

B é c s.

Azon érdemes Magy. Orvos Urakra nézvé, kik a mult Oskolai esztendő alatt, úgy mint 1823-tól fogva 1824-diknek Septemberéig Orvos Doktor Diplomat nyertek, az ő neveik' első betűjének következő rendje szerént mind azokat ide tesszük, kik a mondott idő alatt gráduáltattak: —

„Bertollini Jó'sef Tyrolisból; Cérézes Athanasius Thessáliából; Ritter Eisenstein Eisner Antal Prágából; Hullub Nep. János Csehországból; Hüllferding János Népom. Bécsből; Reichenau János Károly Austriából; Mitterbacher Károly Rudolf Csehországból; Masoch Ferencz Lembergől; Mükisch István Nagy Szombathból; Kibédi Péterfi Pál Erdélyből; Radtziwonszky János Gallieziából; Steer Márton Nagy Szombathból; Szilágyi Miklós Erdélyből; Schwach Augustin Morvából; Weiglein Jó'sef Ernst Salzburgból; Wagner János Károly Csehországból.

M a g y a r O r s z á g.

Pestről Nov. 24-dik napján:

Fő Méltóságú Rudnai és Divék-Ujfalui Rudnay Sándor, Esztergomi Érsek, és Magyar Országgi Primás Herczeg, az Ország Törvényei szerént Fő Méltóságával egybe köttetett jussaival élvén, minekutána Nagyságos Végh Antal Urnak, Királyi Tanácsosnak, Vice-Ország Bírói Hivataltára lett emeltetése által, a Méltóságos Királyi Táblánál lévő Érseki egygyik Assessorság megüresedett volna; ezen Hi-

vatalra T. T. Laszlovszky Jósef Urat, Nemes Pest és Fehér Vármegyék Tábla-Bíráját, a' Politico-Fundationalis Királyi Directorságnál lévő Fiskálist, mint ezen szolgálatjában 28 esztendőök által a' Király, és Haza eránt jeles érdemekkel tündöklő Férfiút, a' ki a' Nagy Méltóságú Helytartó Tanácsnak megbizásából különös ügyekben Commissáriusságot dícséretesen viselt, és a' Méltóságos Királyi Táblához a' Bírák számának tellyesítésére több ízben rendkívül való Assessornak meghívattott, most rendszerént való Érseki Assessornak kinevezte. Melly collationale Decretum November' 22-dikén a' Méltóságos Királyi Tábla ülésében felolvastatván, a' Tit. Férfiú a' Törvény szerént felesküdt, és széket foglalt.

T. N. Sáros Vármegyéből Sós-Ujfaluból ekképpen irnak: —

„A' folyó esztendő Octoberének 31-dik napja nevezetes 's ezen vidékeken régen nem látott Egyházi szent czerimoniának napja vala. Ugyan is minekutánna az itt lévő Görög Catholicum templom egészen össze omladozván a' Felséges Királyi Udvari Camarának, a' melynek patronatusával néki dicsekedni szerencséje van, tökéletesen helyreállított volna, azt az Eperjesi első Görök Catholicus Püspök Fő Tisztelendő és Nagyságos Tarkovics Gergely Úr ezen napon ahoz illő fényes egyházi pompával felszentelte.

A' Tisztelt nagy méltóságú fő Pap a' nevezett helységbe 30-dikban harangok' zúgása és mozsár ágyúk' durrogása között érkezvén-meg a' Parokhia' házába szállottbe, honnét a' következő napon, mint a' szentelés' napján nagy számú előkelő személyeknek jelenlétében, kik a' szomszéd-

vidékekről ide özsze gyülekeztek vala, a' napkeleti Görög Egyházi rendtartások szerént a' felszenteltetendő templomba vitetvén és ott a' szokott szertartások szerént a' Püspöki misemondó öltözet reá adattatván, a' szentelési ájtatos munkához hozzá fogott.

„Ezt elvégezvén ugyan a' már felszentelt templomban, szent Liturgia mondáshoz fogott, 's ennek is vége lévén, a' Romai Szentséges XII-dik Leo Pápaért 's I-ső Ferencz Császár Ő Felségiért, valamint szintén az Austriai egész Császári Felséges Házért szokott módon imádkozott, 's a' Chorus mindenikre Mnohaja Lyitát énekelt, a' melly szóknak értelme magyarul ez: Sok esztendőökig.

„Az alatt míg a' Szent ájtatosság tartott, a' mozsarak gyakorta való durrogással hasogatták a' levegőt, 's mindeneknek végződése után a' Parokhia' házában fényes ebédkezéssel fogadtattak a' vendégek, 's e' közben nagy számú egészségivások történtek, mellyek között mások felett való említést érdemelnek a' Ferencz Császár Ő Felségéért, a' Ferdinandus Koronörökös Ő Fő Herczagségiért, Jósef Fő Herczeg Magyar Ország' Palatinusaért, 's az egész Császári Fel. Házért való egészségivások.

„Pohárköszöntések 's egészségivások történtek továbbá a' Finantziai Ministér 's egyszersmind Egygyesült Cs. K. Fel. Camara' Elölülője Gróf Nádasdy Mihály Ő Excellentiája, továbbá a' Magyar F. Camara' Elölülője Gróf Majláth Jósef Ő Excellentiája, úgy a' Vice-Elölülő Gróf Cziráky Antal Ő Excellentiája, 's mind két Camaráknál lévő Tanácsos Urak' egészségéért és hosszas 's szerentsés életekért, valamint szintén végezetre a' Sóvári Fő Felvígyázó Hivatalért is.